

ดั่งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน
The Binding Threads of Love

รัชลี หน่ายโย

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีการศึกษา 2568

ตั้งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน

วัชลี หน่ายโย

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีการศึกษา 2568

The Binding Threads of Love

Watcharee Nhaiyo

The Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement
For Bachelor Degree of Fine Arts Major in Printmaking
Poh-Chang Academy of Arts
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

2025

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อนุมัติให้ศิลปินพันธ์
เรื่อง ตั้งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน
เสนอโดย นางสาววิชลี หน่ายโย รหัสนักศึกษา 4641070841108
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์

ผู้ควบคุมศิลปินพันธ์
อาจารย์ทศนะ ก้อนดี

คณะกรรมการสอบศิลปินพันธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลลดา ชาญประสพผล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....กรรมการ

(อาจารย์วรพงษ์ อรุณเรือง)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจนวิทย์ ชูทอง)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์พัลลภ วังบอน)

.....กรรมการ

(อาจารย์สุรัชย์ อุดมมัน)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรางคณา ฝิwmั่นกิจ)

.....กรรมการ

(อาจารย์ทศนะ ก้อนดี)

.....กรรมการ

(อาจารย์รัตนา สุจริต)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรัฐ บุญทรง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเพาะช่าง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หัวข้อเรื่อง	ดั่งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน
นักศึกษา	นางสาววิชลี หน่ายโย
รหัสนักศึกษา	4641070841108
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ทัศนะ ก้อนดี
หลักสูตร	ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา	2568

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์ “ดั่งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน” สร้างขึ้นจากประสบการณ์ส่วนตัวในวัยเด็กที่สะท้อนความรัก ความทุ่มเทการดูแลเอาใจใส่ของแม่ ซึ่งประกอบอาชีพช่างเย็บผ้าเพื่อเลี้ยงดูครอบครัว การนำวิธีเย็บผ้ามาเป็นสื่อสัญลักษณ์ถ่ายทอดแนวคิดความผูกพันแห่งสายใยความรักดั่งเส้นด้ายของแม่กับลูกที่ไม่อาจตัดขาดจากกันได้ ข้าพเจ้าจึงนำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ขึ้นเพื่อเป็นการแสดงถึงความรักอันบริสุทธิ์และน่ายกย่องของคุณแม่ที่มีให้ข้าพเจ้า โดยนำรูปสัญลักษณ์ของอุปกรณ์การเย็บผ้าของคุณแม่ และภาพความทรงจำในวัยเด็กที่ยังตราตรึงอยู่ในหัวใจตลอด ด้วยวิธีการสร้างงานศิลปะภาพพิมพ์ เทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรวด การสร้างน้ำหนักและบรรยากาศ อ่อนนุ่ม อบอุ่น ของความรักอันน่าทึ่งนอบน้อมควรค่ากับการจดจำ

Title	The Binding Threads of Love
Name	Miss. Watcharee Nhaiyo
Student ID	4641070841108
Adviser	Mr.Tassana Kondee
Degree	Bachelor Degree of Fine Arts Major in Printmaking Poh-Chang Academy of Arts Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Year	2025

Abstract

The thesis project “Threads of Bonding” is inspired by childhood experiences reflecting a mother’s love and devotion. The artist’s mother, a seamstress, serves as the main inspiration, with sewing used as a symbol of the unbreakable bond between mother and child. The work expresses pure love through symbolic imagery of sewing tools and lasting childhood memories. Created using intaglio etching, the piece emphasizes soft tonal values and a warm atmosphere, conveying a tender and memorable sense of love.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบคุณมารดาที่ให้การสนับสนุนด้านทุนการศึกษา ที่มอบความรักและกำลังใจให้แก่ข้าพเจ้าในการศึกษาเล่าเรียน ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ที่มอบคำแนะนำความรู้ และข้อเสนอแนะอันมีคุณค่าในการพัฒนาผลงานศิลปนิพนธ์เล่มนี้ให้สมบูรณ์ รวมถึงคณะอาจารย์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดวิชา ความรู้ และประสบการณ์ที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณสถาบันการศึกษาวิทยาลัยเพาะช่าง ที่ได้มอบโอกาสและสนับสนุนให้การศึกษาเป็นไปอย่างราบรื่น ตลอดจนเพื่อนนักศึกษาทุกคนที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเสมอมา ท้ายที่สุดนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอบคุณแม่อันเป็นที่รักยิ่งผู้เป็นแรงบันดาลใจสำคัญของผลงานศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ “ดั่งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน” ที่ได้สื่อถึงความสัมพันธ์ความรัก ความเสียสละ และการดูแลเอาใจใส่ด้วยความรักอันบริสุทธิ์

วัชลี หน่ายโย

คำนำ

ศิลปินพจน์ภายใต้ชื่อ “ดั่งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน” จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ประจำปีการศึกษา 2568 ซึ่งเป็นการสรุปสาระสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพจน์ โดยใช้ แนวความคิดจากอาชีพของคุณแม่เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรัก ความผูกพัน และความอบอุ่นในครอบครัวการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพจน์มีองค์ประกอบและปัจจัยหลากหลาย ศิลปินพจน์เล่มนี้จึงได้ถูกรวบรวมขึ้นเพื่อประกอบการศึกษา โดยมีการเรียบเรียงแนวความคิด กระบวนการสร้างสรรค์ รูปแบบผลงาน ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์และพัฒนา ตลอดจนเทคนิควิธีการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าศิลปินพจน์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีความสนใจเกี่ยวกับแนวคิดความรัก ความผูกพันที่เกิดจากสายใยความรัก และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพจน์ต่อไป

วัชลี หน่ายโย

สารบัญ

	หน้า
ปกในภาษาไทย.....	ก
ปกในภาษาอังกฤษ.....	ข
หน้าอนุมัติ.....	ค
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
คำนำ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญ (ต่อ).....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
สารบัญภาพ (ต่อ).....	ฎ
สารบัญภาพ (ต่อ).....	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
แนวคิดของการสร้างสรรค์.....	2
ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์.....	3
แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	3
บทที่ 2 ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	4
อิทธิพลจากครอบครัว.....	4
อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมในวัยเด็ก.....	6
อิทธิพลจากศิลปกรรม.....	7
บทที่ 3 ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์.....	10
ขั้นตอนการประมวลความคิดที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ.....	10
ขั้นตอนการประมวลความคิดที่แสดงออกในรูปแบบรูปธรรม.....	10

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	11
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานกระบวนการภาพพิมพ์เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ.....	15
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์กระบวนการเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ.....	15
การสร้างสรรค์แบบร่าง.....	24
ขั้นตอนการขยายภาพร่าง.....	29
ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์.....	29
ขั้นตอนการลอกลายบนแม่พิมพ์.....	30
ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ.....	31
ระยะเวลาในการกักรดทองคำเพื่อสร้างน้ำหนัก.....	35
ขั้นตอนการพิมพ์ผลงานเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ.....	40
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	44
ด้านเนื้อหาและแนวคิด.....	44
ด้านลักษณะรูปแบบผลงาน.....	45
การนำทัศนธาตุมาใช้ในการสร้างสรรค์.....	46
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	47
ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	47
ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	49
ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	51
ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	53
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	55
บรรณานุกรม.....	56
ภาคผนวก.....	57
ปกสูจิบัตร.....	59
ประวัติผู้เขียน.....	62

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพในโรงงานอุตสาหกรรมเย็บผ้า.....	5
2	ภาพในโรงงานอุตสาหกรรมเย็บผ้า.....	5
3	ภาพตุ๊กตาในวัยเด็ก.....	6
4	ภาพอิทธิพลจากศิลปกรรม.....	7
5	ภาพอิทธิพลจากศิลปกรรม.....	8
6	ภาพอิทธิพลจากศิลปกรรม.....	9
7	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	11
8	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	12
9	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	13
10	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	14
11	ภาพอุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์.....	17
12	ภาพอุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์.....	18
13	ภาพอุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์.....	19
14	ภาพอุปกรณ์การพิมพ์งาน.....	20
15	ภาพอุปกรณ์การพิมพ์งาน.....	21
16	ภาพอุปกรณ์ในการล้างแม่พิมพ์.....	22
17	ภาพอุปกรณ์ในการล้างแม่พิมพ์.....	23
18	ภาพถ่ายเพื่อเป็นแนวทางในการทำแบบร่าง.....	24
19	ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	25
20	ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	26
21	ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	27
22	ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	28
23	ภาพชุดแม่พิมพ์ทองแดง.....	29
24	ภาพทาวาณิชดำบนแม่พิมพ์ทองแดง.....	30
25	ภาพคัดลอกลายบนแม่พิมพ์.....	30

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
26	ภาพคัดลอกลายตามองค์ประกอบ.....	31
27	ภาพทาบจารบีเพื่อขยายเส้นโครงสร้าง.....	32
28	ภาพแช่กรดกัดทองแดง.....	32
29	ภาพการล้างแม่พิมพ์ก่อนโรยเลือดมังกร.....	33
30	ภาพโรยผงเลือดมังกร.....	33
31	ภาพให้ความร้อนแม่พิมพ์ทองแดง.....	34
32	ภาพระยะเวลาที่เขียนดินสอไข.....	36
33	ภาพระยะเวลาที่เขียนดินสอไข.....	36
34	ภาพระยะเวลาที่เขียนดินสอไขและปิดวานิชดำ.....	37
35	ภาพระยะเวลาที่เขียนดินสอไขและปิดวานิชดำ.....	37
36	ภาพระยะเวลาที่เขียนดินสอไขและปิดวานิชดำ.....	38
37	ภาพระยะเวลาที่เขียนดินสอไขและปิดวานิชดำ.....	38
38	ภาพระยะเวลาที่เขียนดินสอไขและปิดวานิชดำน้ำหนักที่กัดเสร็จแล้ว.....	39
39	ภาพขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์เตรียมพิมพ์ผลงาน.....	40
40	ภาพขั้นตอนการอัดหมึกบนแม่พิมพ์.....	41
41	ภาพขั้นตอนการเช็ดหมึกด้วยกระดาษไขลอกลาย.....	41
42	ภาพขั้นตอนการอัดหมึกด้วยสำลีก้าน.....	42
43	ภาพขั้นตอนการพิมพ์งาน.....	42
44	ภาพการเปิดกระดาษผลงานพิมพ์.....	43
45	ภาพการเปิดกระดาษผลงานพิมพ์.....	43
46	ภาพการตักกาวน้ำซึ่งกับกระดาษไม้.....	48
47	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	50
48	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	52
49	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	
	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	
	ภาพโปสเตอร์นิทรรศการศิลปนิพนธ์ ตอน การตั้งคำถาม.....	

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
49	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	54
50	ภาพโปสเตอร์นิทรรศการศิลปนิพนธ์ ตอน การตั้งคำถาม.....	58
51	ภาพปกสูจิบัตรนิทรรศการศิลปนิพนธ์ตอน การตั้งคำถาม.....	59
52	ภาพบัตรเชิญนิทรรศการศิลปนิพนธ์ตอน การตั้งคำถาม.....	59
53	ภาพถ่ายกับอาจารย์ที่ปรึกษา.....	60
54	ภาพถ่ายบรรยากาศงาน.....	60
55	ภาพถ่ายบรรยากาศงาน.....	61
56	ภาพถ่ายบรรยากาศงาน.....	61

บทที่ 1

บทนำ

ศิลปินพินัยภายใต้ชื่อ “ตั้งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน” ข้าพเจ้าเติบโตมาท่ามกลางความรัก และความทุ่มเทของแม่ ซึ่งประกอบอาชีพช่างเย็บผ้า เพื่อเลี้ยงดูครอบครัว แม้งานดังกล่าวจะมีรายได้ไม่สูงมากนักแต่กลับเป็นอาชีพที่หล่อหลอมความสัมพันธ์อันอบอุ่นในครอบครัวทั้งในแง่การช่วยเหลือกันในการทำงานได้มีช่วงเวลาในการพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ไปจนถึงการดูแลเอาใจใส่ของแม่ที่สะท้อนผ่านการเย็บเสื้อผ้าและสิ่งของต่างๆ ให้ลูกโดยไม่ต้องร้องขอ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเลือกสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพินัยชุดนี้ขึ้น เพื่อระลึกถึงความรัก ความเสียสละ และแรงกายแรงใจของแม่ที่ได้มอบให้แก่ข้าพเจ้าเสมอมา เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความผูกพัน และความอบอุ่นในครอบครัว อันเป็นคุณค่าที่ควรค่าแก่การจดจำ และถ่ายทอดต่อไป

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ผลงานศิลปินพินัยภายใต้ชื่อ “ตั้งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน” ชุดนี้เกิดจากประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้าที่รู้สึกถึงความรักของแม่ที่มีต่อลูก โดยมีอาชีพหลักของแม่เป็นสื่อกลางในการแสดงความรักและการดูแลเอาใจใส่ของแม่สู่ลูก เมื่ออดีตคุณแม่ประกอบอาชีพเป็นช่างเย็บผ้าเพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัวตั้งแต่ข้าพเจ้าจำความได้ อาชีพนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งในการทำกิจกรรมครอบครัวไปแล้วบางครั้งหากมีงานเย็บจำนวนมาก ข้าพเจ้าจะเข้าไปช่วยแม่ทำงานเล็กๆ น้อยๆ อย่างเช่น การพับผ้า การนับจำนวนชิ้นงาน หรือการตัดเศษด้ายเพื่อให้งานเย็บมีความเรียบร้อยสวยงามในระหว่างนั้นคนในครอบครัวจะใช้ช่วงเวลานั้นในการพูดคุยหรือเล่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่เราไปพบเจอมาในแต่ละวัน ทำให้ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นอาชีพที่แสดงออกถึงความใส่ใจของแม่ที่มีต่อลูก เพราะเมื่อใดที่สัดส่วนเสื้อผ้าของข้าพเจ้าต้องการที่จะปรับเปลี่ยนหรือลดขนาด คุณแม่ก็จะเป็นผู้แก้ไขให้ หรือจะเป็นการปักชื่อของข้าพเจ้าลงบนสิ่งของ เสื้อผ้าที่ใช้ไปโรงเรียน เช่น ปักดาวที่เป็นสัญลักษณ์เลื่อนลำดับชั้นปีการศึกษาที่เสือนักเรียน ปักชื่อตรงเสื้อกันเปื้อนที่ใส่ในระดับชั้นอนุบาล ข้าพเจ้าไม่เคยเอ่ยปากบอกท่านสักครั้ง การกระทำเหล่านี้จึงทำให้ข้าพเจ้าสัมผัสได้ถึงความดูแลเอาใจใส่ของแม่ที่คอยสังเกตการใช้ชีวิตของข้าพเจ้าอยู่เสมอ จากพฤติกรรมการเล่นข้าพเจ้าจะคอยเล่นอุปกรณ์เย็บผ้า และทำท่าทางลอกเลียนแบบการเย็บผ้าของแม่อยู่เสมอ ตั้งแต่เด็กจนโต ข้าพเจ้าจึงมี

ความสนใจในการเย็บผ้าคุณแม่จึงได้สอนการซ่อมแซมเสื้อผ้าที่สามารถทำด้วยตนเอง แม่เป็นคนเดียวที่ทำให้ข้าพเจ้าไม่รู้สึกละอายใจ แม้ครอบครัวจะไม่ได้สมบูรณ์ซึ่งในปัจจุบันได้ใช้ชีวิตอยู่กับแม่เพียงแค่อสองคนเป็นระยะเวลา 15 ปี โดยแม่เป็นผู้เลี้ยงดูข้าพเจ้ามาโดยลำพัง เฉพาะฉนั้นสิ่งที่ท่านให้ได้มีเพียงแต่ความรัก การดูแลเอาใจใส่และการสั่งสอนที่ดี จึงส่งผลให้ข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกขาดความอบอุ่นหรือคิดน้อยเนื้อต่ำใจกับ การที่ครอบครัวไม่สมบูรณ์แบบ

จากประสบการณ์ส่วนตัวในวัยเด็กของข้าพเจ้า ทำให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ เรื่อง “ดั่งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน” ขึ้นเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกเคารพรัก และการระลึกถึงบุญคุณความรัก ความทุ่มเท แรงกายและแรงใจในการอบรมเลี้ยงดู ข้าพเจ้าอย่างดีเสมอมา

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อศึกษาความรักความสัมพันธ์ของแม่กับลูก ที่ได้รับในช่วงวัยเด็กจนเกิดเป็นความผูกพัน
2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่สะท้อนสายใยความผูกพันระหว่างแม่กับลูกผ่านสัญลักษณ์จากการเย็บผ้า
3. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้เทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรด (Etching) ในรูปแบบ 2 มิติ

แนวคิดของการสร้างสรรค์

แนวคิดของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมาจากความรักความห่วงใยของแม่ที่มีต่อลูกผ่านอุปกรณ์การเย็บผ้า ที่ใช้เป็นสัญลักษณ์แทนความรักความเอาใจใส่ในพัฒนาการแต่ละช่วงวัยของลูก เช่น การเย็บดาวที่เป็นสัญลักษณ์เลื่อนลำดับชั้นปีการศึกษาบนเสื้อนักเรียน ข้าพเจ้าเติบโตมาในครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์แต่กลับมีอาชีพของแม่ที่แสดงออกถึงความเอาใจใส่ที่แสนอบอุ่น ข้าพเจ้าจึงนำแนวคิดมาสร้างผลงานเพื่อแสดงออกถึงความสัมพันธ์ของข้าพเจ้ากับแม่

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถถ่ายทอดความรักความห่วงใยของแม่ที่มีต่อข้าพเจ้าโดยใช้วิธีการเย็บผ้าเป็นสื่อกลางในการแสดงถึงความสัมพันธ์ที่แสนอบอุ่นของแม่ที่มีต่อลูก และการดูแลเอาใจใส่ในรายละเอียดในช่วงวัยเด็กของข้าพเจ้า
2. สามารถสร้างผลงานศิลปะด้วยการใช้สัญลักษณ์ของอุปกรณ์การเย็บผ้า และการดูแลเอาใจใส่ในพัฒนาการแต่ละช่วงวัยของข้าพเจ้า
3. ได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์โดยใช้เทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรด (Etching) ในรูปแบบ 2 มิติ

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ด้านเนื้อหา เป็นนการถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก และการเอาใจใส่ของแม่ที่มีต่อลูก โดยใช้การเย็บผ้าเป็นสื่อกลางเชิงสัญลักษณ์เพื่อถ่ายทอดความทรงจำในอดีต และสภาพแวดล้อมเดิมของครอบครัว รวมถึงถ่ายทอดความรู้สึกซาบซึ้งและความต้องการตอบแทนพระคุณของข้าพเจ้าอันเป็นคุณค่าความรักที่หล่อหลอมตัวตนจนถึงปัจจุบัน

ด้านรูปแบบ เป็นการสร้างผลงานจากรูปทรงของอุปกรณ์เย็บผ้าของแม่ เป็นสัญลักษณ์แทนตัวของลูก เช่น การเย็บดาวที่เป็นสัญลักษณ์เลื่อนลำดับชั้นปีการศึกษาบนเสื้อนักเรียน มีการแทนสัญลักษณ์ด้วยสิ่งของ อุปกรณ์การเย็บปักผ้า เช่น สะติง ด้าย เข็ม และ ผ้าลูกไม้ นำมาถ่ายทอดความอ่อนโยน และสายใย ที่ถักทอระหว่างกันผ่านสัญลักษณ์การเย็บผ้า

ด้านเทคนิค โดยใช้กระบวนการภาพพิมพ์ร่องลึก เทคนิคโลหะกัดกรวด (Etching) รูปแบบ 2 มิติ

ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์

1. ข้อมูลได้รับมาจากประสบการณ์ตรงจากครอบครัว
2. ค้นคว้าข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และหนังสือตำราเกี่ยวข้องกับการเย็บผ้า
3. รวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน
4. นำเสนอผลงาน และอภิปราย
5. เผยแพร่ผลงานศิลปนิพนธ์

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. ข้อมูลได้รับมาจากประสบการณ์ตรงจากครอบครัวที่เป็นอาชีพเย็บผ้าของแม่
2. การเก็บข้อมูลภาพถ่ายจากสถานที่จริง ภาพร้านรับซ่อมเสื้อผ้า และร้านขายอุปกรณ์เย็บผ้า
3. ค้นคว้าข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และหนังสือตำราเกี่ยวข้องกับการเย็บผ้า
4. ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากอิทธิพลทางศิลปกรรมที่มีแนวความคิดใกล้เคียงกับผลงานของข้าพเจ้าเพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

บทที่ 2

ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ

แนวคิดของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ “ดั่งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน” ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมาจากความรักของแม่ที่มีต่อลูก ผ่านการเย็บผ้าที่มีสัญลักษณ์แทนตัวลูก ประกอบด้วยการปักรูปดาวที่เป็นสัญลักษณ์ในการเลื่อนลำดับชั้นปีการศึกษาบนเสื้อนักเรียน และอุปกรณ์ สิ่งของที่ใช้ประจำตัวของข้าพเจ้า การเติบโตมากับอาชีพช่างเย็บผ้าที่มีแม่เป็นผู้หารายได้หลัก ในการเลี้ยงชีพของครอบครัว ข้าพเจ้าจึงอยากนำเรื่องราวเหล่านี้มาสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์เพื่อแสดงถึงความรัก ความสัมพันธ์ของแม่ที่มีต่อลูก

อิทธิพลจากครอบครัว

ในอดีตแม่ของข้าพเจ้าเคยเป็นพนักงานที่โรงงานนิคมอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเพื่อส่งออกของไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2521-2530 มีการนำเข้าเครื่องจักรเย็บผ้าเพิ่มขึ้น เพื่อรองรับคำสั่งซื้อจากต่างประเทศ ทำให้โรงงานต้องการแรงงานหญิงจำนวนมาก เพื่อทำงานอุตสาหกรรมเย็บผ้า ช่วงวิกฤตเศรษฐกิจเริ่มมีการกระจายงานและการเปลี่ยนจากพนักงานประจำโรงงานมาเป็นการรับงานมาทำที่บ้านในกลุ่มแม่บ้านหรือคนในชุมชนแทน เพื่อลดค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการและสถานที่ ทำให้เกิดการรวมกลุ่มของผู้หญิง ที่เคยผ่านงานโรงงานมาแล้วนำทักษะการเย็บผ้ามาตั้งกลุ่ม รับงานจากโรงงานใหญ่ในกรุงเทพฯ กระจายสู่ครัวเรือน งานลักษณะนี้ทำให้ผู้หญิงมีรายได้และไม่ต้องทิ้งครอบครัวไป ซึ่งแม่อยู่แผนกช่างเย็บผ้าทำงานอยู่ที่โรงงานตั้งแต่ก่อนมีลูกจนถึงช่วงที่ข้าพเจ้าจำความได้ อาชีพช่างเย็บผ้ากลายเป็นเอกลักษณ์ของแม่ที่คนรอบข้างต่างทราบว่าแม่คือช่างเย็บผ้า จึงมีอาชีพเสริมคือการรับจ้างซ่อมแซมเสื้อผ้าโดยการ เย็บ ปะ ปัก ชุน เป็นต้น แม่ทำอาชีพนี้เพื่อหาเลี้ยงครอบครัวมาโดยตลอด ถึงแม้ว่าจะมีรายได้ไม่มากนักหรือบางครั้งอาจไม่พอจุนเจือคนในครอบครัว แม่ก็รักในการทำอาชีพเป็นช่างเย็บผ้า ต่อมาคุณแม่ได้ลาออกจากโรงงานนิคมอุตสาหกรรม และเปลี่ยนมาประกอบอาชีพเป็นช่างเย็บผ้าที่บริษัทเล็กๆ ในชุมชนจะได้รับงานเย็บผ้ามาทำที่บ้านเป็นประจำทุกวันมีปริมาณมากน้อยขึ้นอยู่กับแต่ละงาน หากมีงานจำนวนมาก ข้าพเจ้ากับครอบครัวจะมาช่วยแม่ทำในส่วนที่ไม่ยากนัก เช่น การตัดเศษด้าย นับจำนวนชิ้นงาน และ ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าช่วยงานแม่จะมีเพื่อนที่ทำงานแม่แวะเวียนมาหาอยู่บ่อยๆ จึงเป็นสังคมรอบข้าง ที่มีแต่ผู้หญิงที่ประกอบอาชีพเย็บผ้า

ภาพที่ 1 ภาพในโรงงานอุตสาหกรรมเย็บผ้า
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 2 ภาพในโรงงานอุตสาหกรรมเย็บผ้า
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมในเด็ก

เมื่อในสมัยข้าพเจ้าเป็นเด็ก แม่ได้ประกอบอาชีพเป็นช่างเย็บผ้า ในช่วงแรกแม่ได้ทำงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรม และได้ออกมารับงานเย็บอยู่ที่บ้านเพื่อเลี้ยงดูข้าพเจ้า จึงทำให้ในช่วงเวลานั้น ครอบครัวมีความสุข การทำงานที่ช่วยเหลือกันเกิดความอบอุ่นและจดจำอายุใจของข้าพเจ้าเสมอ ความรู้สึกต่างๆเกิดเป็นความทรงจำสะสมอยู่ในสิ่งของเครื่องใช้ประจำตัว ในสมัยยังเป็นเด็ก เช่น เสื้อผ้าเช็ดหน้า ชุดนักเรียน และ ตุ๊กตาต่างๆ ที่ผ่านการเย็บปักตัวอักษร ประกอบเศษผ้าเป็นชุดให้น้อง ตุ๊กตา ซ่อมแซมรอยขาดให้กลับคืนสู่สภาพเดิม สิ่งเหล่านี้เป็นภาพความทรงจำความประทับใจถึงความรัก การดูแลเอาใจใส่ และความผูกพันระหว่างแม่กับลูก เกิดเป็นสายใยคล้ายเส้นด้ายที่ปักขุนซ่อมแซม เต็มเต็มส่วนที่ไม่สมบูรณ์ของครอบครัว ให้กลับสู่สภาพเดิมด้วยความรักของแม่ จนผ่านช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าต้องเข้ารับการศึกษา การห่างไกลจากครอบครัวทำให้เกิดความรู้สึกถวิลหาความทรงจำ และความผูกพันกับวัตถุที่ผ่านเรื่องราวในอดีต อย่างเช่น อุปกรณ์ที่เคยเป็นเครื่องมือ ของใช้ของแม่ ของเล่นเสื้อผ้าของข้าพเจ้า จึงนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นสัญลักษณ์แทนความคิดถึง

ภาพที่ 3 ภาพตุ๊กตาในวัยเด็ก
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

อิทธิพลจากศิลปกรรม

อรรณ ไชยแป้น

การศึกษาระดับอุดมศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 แนวความคิด เส้นสายแห่งความผูกพันก่อเกิดเป็นความรักที่ยิ่งใหญ่ ความผูกพันระหว่างพี่น้องเป็นสิ่งธรรมดาในชีวิตของใครหลายคน แต่สำหรับข้าพเจ้าแล้วความรักความผูกพันในครอบครัวเป็นสิ่งเล็กน้อยแต่ยิ่งใหญ่มีคุณค่าทางจิตใจสูง ข้าพเจ้าใช้รูปที่ผูกผมแล้วผูกต่อกัน ผสมผสานกับเส้นไหลทอดออกไปเสมือนความรักความผูกพันไม่มีที่สิ้นสุด

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลด้านแนวความคิดที่พูดถึงเรื่องความรักความผูกพันของคนในครอบครัว

ภาพที่ 4 อิทธิพลจากศิลปกรรม

ชื่อศิลปิน : อรรณ ไชยแป้น
 ชื่อผลงาน : เส้นสายแห่งความผูกพัน หมายเลข 1
 เทคนิค : ภาพพิมพ์ดิจิตอลและภาพพิมพ์โลหะ
 ขนาด : 106 x 145 ซม.
 ที่มา : <http://www.art-centre.su.ac.th/32nd---36th.html>

ศิลปินลูกปลิว จันทรพุดชา

การศึกษาระดับอุดมศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

แนวคิดความผูกพันระหว่างแม่และลูก โดยเฉพาะในช่วงวัยที่ลูกเติบโตภายใต้การดูแลของแม่ ผลงานนี้แสดงถึงความรัก ความอบอุ่น และความปลอดภัยที่ลูกได้รับจากแม่ ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลด้านแนวความคิดที่แสดงถึงความรักของแม่กับลูกสาวโดยผู้เป็นแม่ทุ่มเททั้งร่างกายแรงใจในการมอบความรัก ความห่วงใยตลอดจนการเลี้ยงดูที่เต็มไปด้วยความอบอุ่นและการเอาใจใส่

ภาพที่ 5 ภาพอิทธิพลจากศิลปกรรม

ชื่อศิลปิน : ลูกปลิว จันทรพุดชา

ชื่อผลงาน : แม่และลูกสาว

เทคนิค : ไฟเบอร์กลาส

ขนาด : 54 x 45 x 171 ซม.

ที่มา : [https://www.barameeofart.com/
/product_detail.php?id=701&page
=1&event_s=&artist_s=32&lang=](https://www.barameeofart.com/product_detail.php?id=701&page=1&event_s=&artist_s=32&lang=)

มันทนี นานัง (Manthatee Napannang)

การศึกษาระดับมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง

แนวคิดนำเสนอภาพเสื้อผ้าและเครื่องนอนของผู้หญิงที่ซ้อนทับกันอย่างโปร่งเบา ให้ความรู้สึกอ่อนโยน ละมุน และสะท้อนความฝันของเด็กที่มีต่อแม่ ผ่านเงาของผู้ใหญ่ที่อุ้มเด็ก ซึ่งสื่อถึงความรักและความผูกพันในครอบครัว ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลด้านแนวคิด ที่ใช้การเย็บผ้าเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรัก ความห่วงใย และความเสียสละของแม่ โดยทั้งสองผลงานต่างสะท้อนความสัมพันธ์แม่ลูกผ่านวัตถุใกล้ตัวและรายละเอียดเล็กน้อยในชีวิตประจำวัน

ภาพที่ 6 ภาพอิทธิพลจากศิลปกรรม

ชื่อศิลปิน : มันทนี นานัง
(Manthatee Napannang)

ชื่อผลงาน : Inside Femininity 5

เทคนิค : ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด : 72 x 50 ซม.

ที่มา : สูจิบัตรการประกวดภาพพิมพ์นานาชาติ
ประเทศไต้หวัน ครั้งที่ 14 หน้าที่ 84

บทที่ 3

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

ศิลปินพินัยภายใต้ชื่อ “ตั้งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน” ขึ้นนี้จะไม่เกิดขึ้นเลยหากข้าพเจ้าไม่ได้รับอิทธิพลจากครอบครัว ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากความทรงจำในอดีตที่ได้รับความรัก ความอบอุ่นจากแม่ และการซึมซับสภาพแวดล้อม จึงทำให้เกิดผลงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้ขึ้นมาโดยผ่านการมองเห็นสัมผัส และอยู่ร่วมกับสิ่งนั้น

ขั้นตอนประมวลความคิดที่มาจากแนวคิดและแรงบันดาลใจ

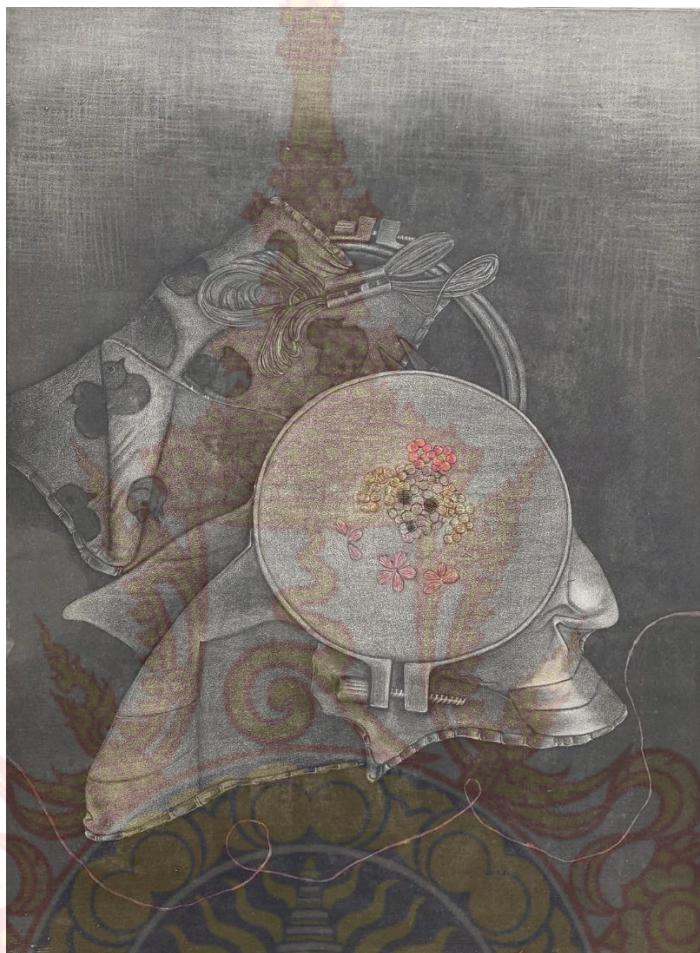
ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ชีวิตและความทรงจำในวัยเด็กที่เติบโตท่ามกลางความรัก ความอบอุ่น และความทุ่มเทของแม่ซึ่งประกอบอาชีพช่างเย็บผ้า แม่อาชีพดังกล่าวจะมีรายได้ไม่สูง แต่กลับสะท้อนถึงความเสียสละและการดูแลเอาใจใส่ที่แม่มีต่อลูกอย่างลึกซึ้ง ข้าพเจ้าจึงนำการเย็บผ้าเป็นสื่อกลางสายใยความผูกพันในครอบครัว โดยถ่ายทอดผ่านภาพความทรงจำ อุปกรณ์เย็บผ้า เช่น การปักรูปดาวบนเสื้อนักเรียน อันเป็นสัญลักษณ์ของการเติบโต ผลงานชิ้นนี้จึงเป็นการแสดงออกถึงความรัก ความกตัญญู และความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างแม่กับลูก ซึ่งเป็นคุณค่าทางจิตใจที่ควรค่าแก่การจดจำและถ่ายทอดต่อไป

ขั้นตอนการประมวลความคิดที่แสดงออกทางรูปธรรม

ด้านเนื้อหา ผลงานชุดนี้มุ่งถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ความห่วงใย และการเอาใจใส่ของแม่ที่มีต่อลูก โดยใช้ “การเย็บผ้า” เป็นสื่อกลางเชิงสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายของสายใยความผูกพันและความทรงจำในอดีต อันสะท้อนถึงบริบทของครอบครัวและสภาพแวดล้อมเดิมที่เติบโตมา เนื้อหาของผลงานยังแสดงถึงความรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของแม่ ตลอดจนความตั้งใจที่จะตอบแทนพระคุณ ซึ่งถือเป็นคุณค่าทางจิตใจที่หล่อหลอมตัวตนของข้าพเจ้ามาจนถึงปัจจุบัน

ด้านรูปแบบ สร้างผลงานจากรูปทรงของเครื่องมือในการเย็บผ้าของแม่ เป็นสัญลักษณ์แทนตัวของลูก เช่น สะตึง ด้าย เข็ม และ ฝ่าลูกไม้ ซึ่งนำมาใช้แทนคุณค่าทางความรู้สึกหวนถึงอดีต มีการเพิ่มเรื่องราวที่จะต้องการสื่อสารออกมาผ่านการปักกลดลายลงบนสะตึงแต่ใช้การวาดเขียนแทนการปักจริง ซึ่งใช้การทำน้ำหนักแสงเงาที่เบาและนุ่มนวล

การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 7 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน : ซ่อมมาลี 01
เทคนิค : ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)
ขนาด : 81 x 61 ซม.
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 8 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน : ซ่อมมาลี 02

เทคนิค : ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด : 81 x 61 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานก่อนศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 9 ภาพผลงานก่อนศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน : ซ่อมมาลี 03

เทคนิค : ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด : 81 x 61 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 10 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน : ซ่อมมาลี 04

เทคนิค : ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด : 81 x 61 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน กระบวนการภาพพิมพ์ร่องลึก เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ

ในการสร้างสรรค์ผลงาน “ซ่อมมาลี ครั้งที่ 4” ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4 โดยใช้กระบวนการภาพพิมพ์ร่องลึก เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching) ขนาดงาน 81 x 61 ซม. (ปี พ.ศ. 2569) โดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ และมีรายละเอียดขั้นตอนการทำงานดังนี้

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์กระบวนการศิลปะภาพพิมพ์ร่องลึก เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ

กัณฑ์กร

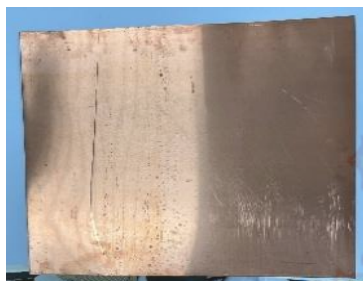
1. แผ่นแม่พิมพ์ทองแดง (Copper Plate)
2. เหล็กปลายแหลม (Etching needle)
3. เหล็กกลบ (Burnisher)
4. กระดาษทรายเบอร์ 1,500-2,000 (Sandpaper No.1,500-2,000)
5. อุปกรณ์เครื่องเขียน (Stationery)
6. ดินสอไข (Colored Soft)
7. กรดเฟอร์ริกคลอไรด์ (Ferric Chloride Acid)
8. อ่างไฟเบอร์ (Fiber Tub)
9. ขวดตวงน้ำขนาด 1.5 ลิตร (Water Bottle 1.5 Liter)
10. ผงเลือดมังกร (Red Dragon)
11. ปืนพ่นไฟ (Flame Gun)
12. พู่กัน (Paintbrush)
13. ทินเนอร์ (Thinner)
14. น้ำมันสน (Turpentine)
15. น้ำยาล้างจาน (Dishwashing Liquid)
16. ซีอิ้ว (Black soy sauce)
17. น้ำส้มสายชู (White Vinegar)
18. เกลือ (Salt)
19. เศษผ้า (Rag)
20. กระดาษไขเช็ดหมึกและสำลีก้าน (Tracing Paper/Cotton Bud)
21. น้ำมันลินซีด (Linseed)
22. สีหมึกพิมพ์ (Etching Ink)
23. เกรียงผสมสี (Scraper)

24. ลูกกลิ้งยาง (Roller)
25. กระดาษพิมพ์ฟาบริอาโน (Fabriano)
26. กระดาษปรีฟ (Proof Paper)
27. ผ้าสักหลาด (Flannel)
28. แทนพิมพ์ (Printing Press)
29. จารบี (Liqui Moly)
30. กระดาษกาวน้ำ (Water masking tape)
31. วานิชดำ (Black Varnish)
32. เทปกาวเย็น (Tape)

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์กระบวนการศิลปะภาพพิมพ์ร่องลึกเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์

แผ่นแม่พิมพ์ทองแดง

เหล็กปลายแหลม

เหล็กกลบ

กระดาษทราย 1,500-2,000

อุปกรณ์เครื่องเขียน

ดินสอไข

ภาพที่ 11 อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

กรดเฟอร์ริกคลอไรด์

อ่างไฟเบอร์

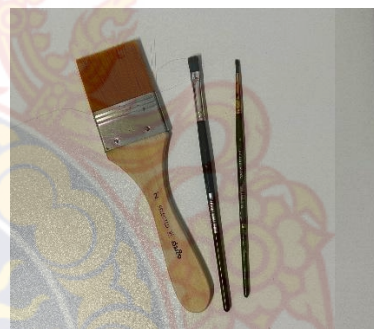
ขวดตวงน้ำขนาด 1.5 ลิตร

ผงเลือดมังกร

ปืนพ่นไฟ

พู่กัน

ภาพที่ 12 อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

วานิชดำ

จารบี

ภาพที่ 13 อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

อุปกรณ์ในการพิมพ์งาน

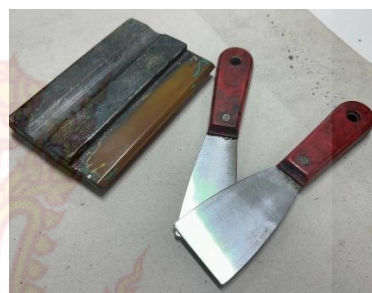
กระดาษไขเช็ดหมึกและสำลีก้าน

น้ำมันลินซีด

สีหมึกพิมพ์

เกรียงผสมสี

ลูกกลิ้งยาง

กระดาษปรู๊ฟ

ภาพที่ 14 อุปกรณ์ในการพิมพ์งาน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

กระดาษฟาบรีอาโน

ผ้าสักหลาด

แท่นพิมพ์

กระดาษกาวน้ำ

ภาพที่ 15 อุปกรณ์ในการพิมพ์งาน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

อุปกรณ์ในการล้างแม่พิมพ์

ทินเนอร์

น้ำมันสน

ซีอิ๊วดำ

น้ำส้มสายชู

ภาพที่ 16 อุปกรณ์ในการล้างแม่พิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

เศษผ้า

น้ำยาล้างจาน

เกลือ

ภาพที่ 17 อุปกรณ์ในการล้างแม่พิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

การสร้างสรรค์แบบร่าง

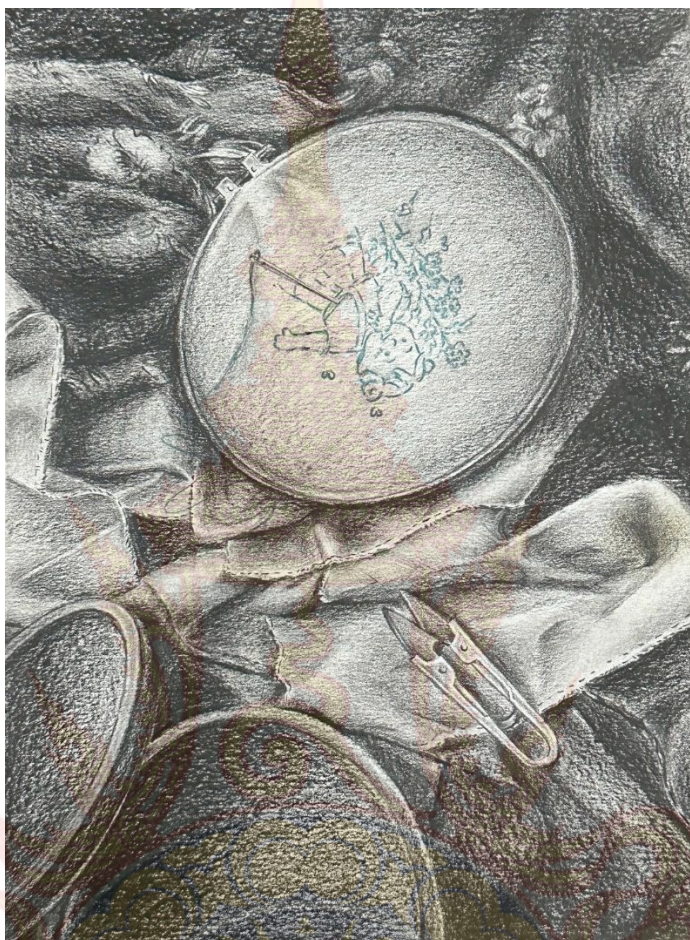
การสร้างสรรค์ภาพร่างข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมาจากอาชีพของแม่เมื่อในอดีตได้ประกอบอาชีพเป็นช่างเย็บผ้าซึ่งเป็นประสบการณ์ตรงที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นและสัมผัสในวัยเด็ก ซึ่งนำมาเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความสัมพันธ์ของแม่กับลูก และประกอบกับความทรงจำในวัยเด็กของข้าพเจ้า จึงนำเอาอุปกรณ์เย็บผ้า เช่น สะตึง ผ้าลูกไม้ เข็ม ด้าย รวมไปถึงการเย็บชุดตุ๊กตาให้ข้าพเจ้า จึงนำมาสร้างสรรค์แบบร่าง ที่สะท้อนความรัก ความผูกพันของแม่กับลูกผ่านผลงานศิลปะ

ภาพที่ 18 ภาพถ่ายเพื่อเป็นแนวทางการทำแบบร่าง

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 19 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 20 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 21 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 22 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการขยายภาพร่าง

ภาพร่างต้นฉบับมีขนาด 21 x 28 ซม. นำไปขยายให้ได้ขนาด 81 x 61 ซม. ทำการคัดลอกลายลงแม่พิมพ์ทองแดงตรวจสอบแผ่นขยายอย่างถี่ถ้วนอาจจะมีการเพิ่มเติมรายละเอียดที่ขาดหายไปให้สัดส่วนงานมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์

นำกระดาษทรายเบอร์ 1,500-2,000 มาขัดเพื่อให้แม่พิมพ์มีพื้นผิวที่เรียบเท่ากัน เหมาะสำหรับการเขียนไข และทำให้น้ำหนักผลงานมีความสม่ำเสมอ

ภาพที่ 23 ขัดแม่พิมพ์ทองแดง

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการลอกลายลงบนแม่พิมพ์

ทาวานิชดำให้หัวแม่พิมพ์ทองแดงโดยผสมน้ำมันสนและทินเนอร์ในอัตราส่วน 2:3 ร่อนหัวแม่พิมพ์แห้งและทาแบ่งลงไปโดยไม่ให้กระดาษติดกับหัวแม่พิมพ์ทองแดงที่อาจจะเหนียวจากการทาวานิชดำ แล้ววางกระดาษแผ่นขยายให้พอดีหัวแม่พิมพ์ทองแดงดึงกระดาษให้เรียบตึงก่อนติดด้วยเทปกาวยันและใช้ปากกาถูกลิ้นคัตลอกตามแผ่นขยายลงบนหัวแม่พิมพ์ทองแดงตามองค์ประกอบของผลงาน

ภาพที่ 24 ทาวานิชดำบนหัวแม่พิมพ์ทองแดง

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 25 คัตลอกลายลงบนแม่พิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

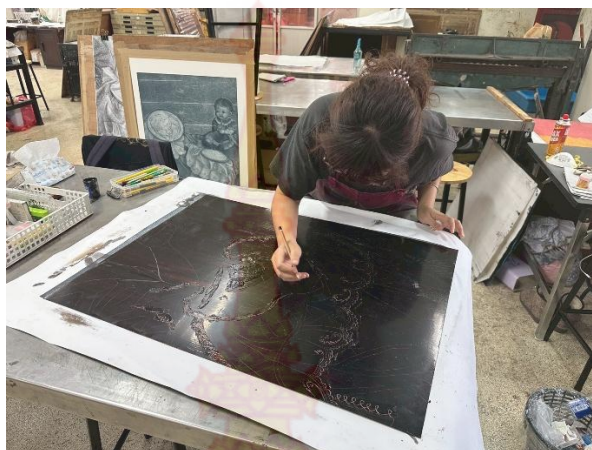
ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

นำแผ่นขยายออก ขึ้นต่อไปใช้เหล็กปลายแหลมคัดลอกลายตามลอยบนหน้าแม่พิมพ์ทองแดง ให้เกิดเป็นร่องจากนั้นนำไปแช่กรดเพอร์ริกคลอไรด์เวลาประมาณ 10-15 นาที เพื่อนำมาเป็นเส้นโครงสร้างของชิ้นงาน ขั้นตอนต่อไปหาจารปีผสมกับน้ำมันพืชในอัตราส่วน 3:1 บนเส้นคัดลอกลายทิ้งไว้ประมาณ 30-60 นาที แล้วนำดินสอมาเขียนตามองค์ประกอบเพื่อให้เส้นโครงสร้างมีขนาดใหญ่ขึ้น และนำไปแช่กรดเพอร์ริกคลอไรด์ จากนั้นทำการล้างหน้าแม่พิมพ์ทองแดงโดยใช้ ทินเนอร์ น้ำมันสน ซีอิ๊ว น้ำส้มสายชู เกลือ น้ำยาล้างจานล้างให้สะอาดและนำไปโรยเลือดมังกร โดยตำผงเลือดมังกรให้ละเอียดและนำไปกรองอีกรอบ จากนั้นนำแม่พิมพ์ทองแดงเข้าเครื่องโรยผงเลือดมังกรจำนวน 3 รอบ ครั้งละ 15-20 นาทีต่อ 1 รอบ โดยต้องกรองเลือดมังกรทุกครั้ง เมื่อโรยเลือดมังกรเสร็จแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นการให้ความร้อนแก่แม่พิมพ์เพื่อให้เลือดมังกรเกาะหน้าแม่พิมพ์ทองแดง เท่านั้นก็สามารถนำไปเขียนไขหรือปิดวานิชเพื่อสร้างน้ำหนักตามความต้องการโดยยัดน้ำหนักจากภาพร่างเป็นหลักเมื่อสร้างแม่พิมพ์ทองแดงเสร็จแล้วทำการล้างหน้าแม่พิมพ์ทองแดงให้สะอาดโดยใช้ ทินเนอร์ น้ำมันสน ซีอิ๊ว น้ำส้มสายชู เกลือ น้ำยาล้างจานให้สะอาดเพื่อเตรียมสำหรับการพิมพ์

ภาพที่ 26 คัดลอกลายตามองค์ประกอบ

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 27 ทาจารปีเพื่อขยายเส้นโครงสร้าง
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 28 แซ่กรดักทองแดง
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 29 ล้างแม่พิมพ์ก่อนโรยเล็ดม้งกร
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 30 โรยผงเล็ดม้งกร
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 31 ให้ความร้อนแม่พิมพ์ทองแดง

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ตารางระยะเวลาในการกักรดอควาทินท์เพื่อสร้างน้ำหนัก

ครั้งที่	เวลา	เวลารวมในแต่ละครั้ง
1	10 วินาที	10 วินาที
2	15 วินาที	25 วินาที
3	20 วินาที	45 วินาที
4	35 วินาที	1:20 นาที
5	40 วินาที	2:00 นาที
6	1:00 นาที	3:00 นาที
7	2:00 นาที	5:00 นาที

ภาพที่ 32 ภาพระยะเวลาที่เขียนดินสอไข

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 33 ภาพพระยะเวลาเขียนดินสอไข

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 34 ภาพพระยะเวลาเขียนดินสอไขและปิดวานิชดำ

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 35 ภาพพระยะเวลาทีที่เี่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน
เขียนดินสอไขและปิดวานิชดำ

ภาพที่ 36 ภาพพระยะเวลาทีเขียนดินสอไขและปิดวานิชดำ
ที่เี่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

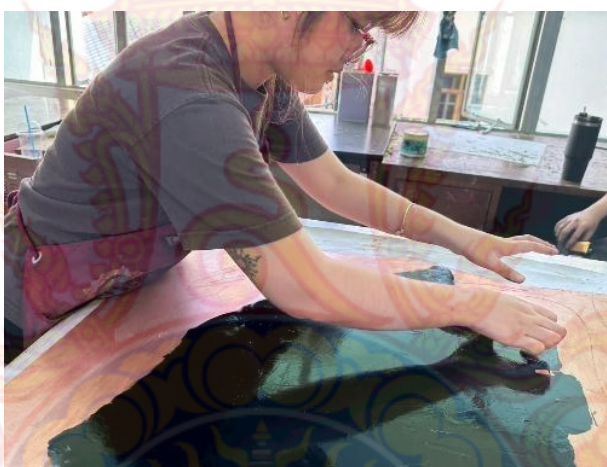
ภาพที่ 37 ภาพพระยะเวลาที่เขียนดินสอไซ และปิดวานิชดำน้ำหนักสุดท้ายที่กักรดเสร็จแล้ว
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 38 ภาพขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์เตรียมพิมพ์ผลงาน
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการพิมพ์ผลงานเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

นำแม่พิมพ์ทองแดงมาอัดหมึกพิมพ์ด้วยนิ้วมือ แล้วใช้กระดาษปรีฟซับหมึกส่วนเกิน 4-5 แผ่น จากนั้นใช้กระดาษไขลอกลายเซตหมึกจากหน้าแม่พิมพ์ทองแดงให้สะอาด แล้วนำสีแดงอัดเฉพาะจุดที่ต้องการด้วยสำลีก้าน จากนั้นใช้กระดาษปรีฟซับหมึกและเช็ดตามด้วยกระดาษไขลอกลาย ในขณะเดียวกันทำการแช่กระดาษฟาบรีอานไปพร้อมกับการอัดหมึกในขั้นตอนแรก เมื่อหน้าแม่พิมพ์ทองแดงพร้อมพิมพ์แล้วนำกระดาษพิมพ์ขึ้นมาซับน้ำด้วยกระดาษปรีฟ และนำแม่พิมพ์ทองแดงวางบนแท่นพิมพ์ วางกระดาษฟาบรีอานตามด้วยกระดาษปรีฟแบบเรียบและวางผ้าสักหลาดทับลงไป จากนั้นทำการหมุนแท่นพิมพ์ เปิดกระดาษพิมพ์งานติดด้วยกระดาษกาวน้ำซึ่งกับกระดาษไม้

ภาพที่ 39 ภาพขั้นตอนการอัดหมึกพิมพ์ลงแม่พิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 40 ภาพขั้นตอนการเช็ดหมึกด้วยกระดาษไขลอกลาย

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 41 ภาพขั้นตอนการอัดหมึกด้วยสาลี่ก้าน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 42 ขั้นตอนการพิมพ์งาน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 43 การเปิดกระดาษผลงานพิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 44 การเปิดกระดาษผลงานพิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 45 การติดกระดาษกาวน้ำซึ่งกับกระดาษไม้

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

ผลงานศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ “ดั่งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน” ชูประเด็นเกิดจากแรงบันดาลใจและประสบการณ์ชีวิตส่วนตัวที่ได้สัมผัสถึงความรัก ความอบอุ่น และความทุ่มเทของแม่ผ่านการประกอบอาชีพเย็บผ้า อาชีพดังกล่าวมิได้เป็นเพียงเครื่องมือในการเลี้ยงดูครอบครัวเท่านั้น แต่ยังเป็นสื่อกลางในการแสดงออกถึงความห่วงใยการดูแลเอาใจใส่และการสั่งสอนอันเป็นพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูก โดยมีความเชื่อว่าศิลปะสามารถเป็นสื่อแทนความรู้สึกและถ่ายทอดคุณค่าความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในเชิงรูปแบบผลงานเน้นการจัดองค์ประกอบของสิ่งของที่สัมพันธ์กับอาชีพการเย็บผ้า เช่น สะติง เข็ม ด้าย กรรไกร และผืนผ้า โดยใช้วิธีการนำเสนอที่กึ่งนามธรรมผ่านการใช้แสงเงาและพื้นที่ว่าง เพื่อสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ด้านเนื้อหา ผลงานชุดนี้ถ่ายทอดความรัก ความห่วงใย และการเอาใจใส่ของแม่ที่มีต่อลูก โดยใช้อาชีพเย็บผ้าของแม่เป็นสื่อกลางในการสะท้อนสายใยความผูกพันและความทรงจำในครอบครัว โดยได้รับแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ส่วนตัวที่เติบโตมากับแม่ซึ่งประกอบอาชีพเย็บผ้า สะท้อนทั้งบรรยากาศในอดีต ความทุ่มเทของแม่ในการเลี้ยงดู และความสัมพันธ์อันบริสุทธิ์ของแม่กับลูก พร้อมถ่ายทอดความซาบซึ้งและความตั้งใจตอบแทนพระคุณ ซึ่งเป็นคุณค่าที่หล่อหลอมตัวตนมาจนถึงปัจจุบัน

ด้านแนวคิด ผลงานศิลปนิพนธ์ “ดั่งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน” มุ่งสะท้อนความรัก ความผูกพัน และความซาบซึ้งระหว่างแม่กับลูก โดยใช้การเย็บผ้าเป็นสื่อกลางแทนความห่วงใยและการดูแลอย่างต่อเนื่องของแม่ รูปแบบงานนำเครื่องมือเย็บผ้า เช่น สะติง ด้าย เข็ม และผ้าลูกไม้ มาใช้เป็นสัญลักษณ์แทนตัวตนและความทรงจำในอดีต พร้อมสื่อความหมายผ่านการวาดลวดลายเลียนแบบการปัก ด้วยน้ำหมึกแสงเงาที่นุ่มนวล เพื่อถ่ายทอดคุณค่าทางความรู้สึกและสายใยความสัมพันธ์ของแม่กับลูก

ด้านลักษณะรูปแบบของผลงาน ผลงานศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ “ตั้งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน” ขึ้นนี้จะมุ่งเน้นการถ่ายทอดอุปกรณ์งานฝีมือ ประกอบด้วย สะตัง เข็ม ด้าย และผ้าลูกไม้ โดยข้าพเจ้าได้เลือกใช้อุปกรณ์ประกอบทางศิลปะและทัศนธาตุอย่างครบถ้วนเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสมจริงที่ได้รับจากประสบการณ์ตรง ควบคู่ไปกับการจัดองค์ประกอบภาพที่มีมีการเล่าเรื่องราวความทรงจำผ่านผลงานศิลปะ

การนำทัศนธาตุทางศิลปะมาใช้ในการสร้างสรรค์ ผลงานศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ “ตั้งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน” ทุกชิ้นได้นำทัศนธาตุสำคัญ ได้แก่ เส้น รูปร่าง รูปทรง สี แสงเงา พื้นผิว และ พื้นที่ว่าง นำมาประยุกต์ใช้อย่างมีเอกภาพ ผลลัพธ์ที่ได้จึงไม่เพียงแต่สะท้อนความงามเชิงทัศนศิลป์ หากยังสื่อสารถึงความหมายและอารมณ์ที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดได้อย่างชัดเจน

อธิบายการนำทัศนธาตุทางศิลปะมาใช้ในการสร้างสรรค์

สี - มีการใช้สีเฉพาะจุดเด่นที่จะบอกเล่าเรื่องราว คือส่วนที่เป็นการปักเรื่องราวลงบนสะตัง

เส้น - คือเส้นด้ายที่ใช้เป็นสัญลักษณ์แห่งสายใยของแม่กับลูก และ เส้นโครงสร้างของผลงาน

รูปร่าง - ส่วนใหญ่จะเป็นรูปทรงเรขาคณิตแบบ 2 มิติ และ รูปร่างอิสระ เช่น สะตังที่เป็นทรงกลม เส้นด้ายที่เป็นรูปร่างอิสระผืนผ้า และ ผ้าลูกไม้ เป็นต้น

แสงเงา - คือการสร้างน้ำหนักแสงเงาที่ทำให้วัตถุมีความต่างกันและมีมิติมากขึ้น

พื้นผิว - ในผลงานจะมีวัตถุหลายชิ้นที่มีพื้นผิวแตกต่างกัน เช่น ผ้ามีพื้นผิวที่ดูบางเบาแต่มีร่องรอยจากการทอของเส้นด้ายที่ละเอียดหรือมีลวดลายลูกไม้ที่มีผิวหนูนจากการปัก และ สะตังที่เป็นพลาสติกก็จะมีคามมันวาว ส่วนสะตังที่เป็นไม้เนื้อจะมีขรุขระที่เกิดจากลวดลายของไม้ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว พื้นที่ว่าง - การปล่อยพื้นที่ว่างในงานเพื่อสร้างความสบายตาไม่ให้งานมีความอัดอัด และเน้นไปที่วัตถุที่ต้องการบอกเล่าเรื่องราวให้มีความโดดเด่น

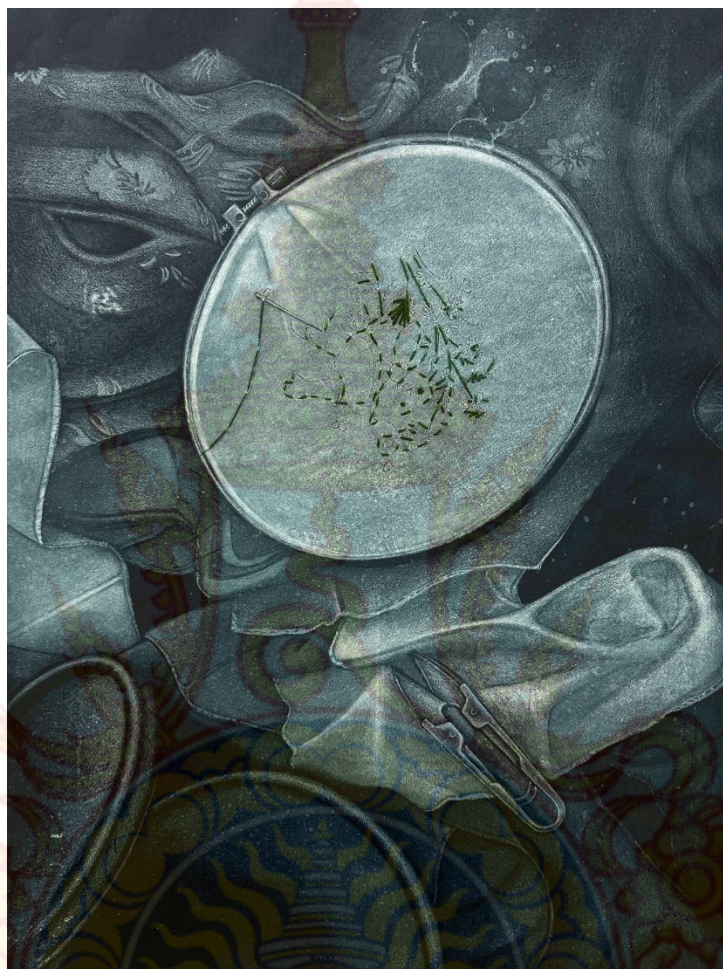
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่1

แนวคิดของผลงานศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ “ ตั้งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน ” ชิ้นนี้เป็นการนำเสนอสะดึงเพียงหนึ่งชิ้น ซึ่งปึกเป็นลายเส้นรูปข้าวเจ้าตอนเด็กแต่นำมาตัดทอนรูปทรงให้คล้ายตุ๊กตาที่เล่นในวัยเด็ก มีผ้าและอุปกรณ์เย็บผ้าบางส่วนที่วางอยู่โดยรอบ ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากช่วงที่แม่ข้าพเจ้าทำงานอาชีพช่างเย็บผ้าหาเลี้ยงครอบครัว ในช่วงที่เงินทองขัดสนที่สุด การจัดวางองค์ประกอบในงานจึงมีความยุ่งวุ่นวายของผ้าเพื่อสะท้อนความลำบากในการหารายได้ในแต่ละวันของแม่ จึงนำเรื่องราวนี้มาสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ข้าพเจ้านำ “สะดึง” เป็นจุดเด่นหลัก ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางของสายตาและความหมาย ก่อนจะเชื่อมโยงไปสู่องค์ประกอบอื่นๆ ที่ถูกจัดวางแบบทับซ้อน เช่น ผืนผ้าและอุปกรณ์เย็บผ้า ซึ่งสร้างความรู้สึกอึดอัดและสะท้อนถึงความยากลำบากในการดำรงชีวิต ใช้การปักเส้นด้ายลงไปในงานจริงๆ เส้นด้ายที่ปรากฏบนสะดึงมีลักษณะบาง เบา และไม่สมบูรณ์ เสมือนภาพความทรงจำที่เลือนราง ขณะเดียวกันเส้นด้ายเหล่านี้ยังทำหน้าที่เชื่อมโยงองค์ประกอบต่างๆ เข้าด้วยกันในเชิงสัญลักษณ์ เปรียบเสมือนสายใยความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก ในด้านรูปทรง มีการตัดทอนภาพถ่ายให้มีลักษณะคล้ายตุ๊กตา ซึ่งสื่อถึงวัยเด็กที่มีความไร้เดียงสา และการถูกหล่อหลอมจากบริบทครอบครัว ด้านน้ำหนักและแสงเงา ข้าพเจ้าเลือกใช้โทนมืดเป็นหลักทำให้ภาพมีบรรยากาศหม่น เย็บ และจริงจัง โดยมีแสงตกกระทบบที่สะดึงเพื่อเน้นให้เป็นจุดเด่น เปรียบเสมือนพื้นที่ของความทรงจำที่ยังคงชัดเจนท่ามกลางความเลือนลางของสิ่งรอบข้าง

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 46 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน : ซ่อมมาลี หมายเลข 1

เทคนิค : ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด : 81 x 61 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

แนวคิดผลงานศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ “ตั้งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน” ขึ้นนี้ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมาจากตุ๊กตาของเล่นในวัยเด็ก ที่แม่คอยเย็บชุดตุ๊กตาหรือซ่อมแซมชุดตุ๊กตาให้ และยังให้สีแดงกับตุ๊กตาเพื่อบอกเล่าเรื่องราวความประทับใจที่คุณแม่คอยดูแลเอาใจใส่ข้าพเจ้าในทุกๆ เรื่องเสมอ เนื่องจากในอดีตแม่หาเลี้ยงข้าพเจ้าเพียงลำพังจึงทำให้ไม่มีปัจจัยในการซื้อสิ่งของเหล่านี้ได้บ่อยนัก ข้าพเจ้าจึงนำเอาเรื่องราวในความทรงจำนี้มาสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งนำตุ๊กตามาเป็นสัญลักษณ์แทนตัวข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าเลือกใช้ “ตุ๊กตา” เป็นองค์ประกอบหลักและจุดเด่นของภาพ โดยทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์แทนข้าพเจ้าในวัยเด็ก และมีการใช้สีแดงบนชุดตุ๊กตาช่วยเน้นความสำคัญทางอารมณ์ สื่อถึงความรัก ความอบอุ่น และความเอาใจใส่จากแม่ ซึ่งตัดกับโทนมืดของภาพ ทำให้เกิดความโดดเด่นและดึงดูดสายตา ข้าพเจ้าใช้การถ่ายทอดพื้นผิวของวัสดุ เช่น ความนุ่มของผ้า ความโปร่งของลูกไม้ และความแข็งของตะกร้า ร่วมกับการใช้แสงเงาที่นุ่มนวล เพื่อสร้างมิติและบรรยากาศที่ลึกซึ้ง โทนสีโดยรวมเป็นสีมืด และทำให้ภาพบรรยากาศคล้ายความทรงจำในอดีต

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 47 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน : ซ่อมมาลี หมายเลข 2

เทคนิค : ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด : 81 x 61 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

แนวคิดผลงานศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ “ ตั้งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน ” ขึ้นนี้บอกเล่าถึงช่วงเวลาแม่กำลังเย็บผ้าเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ซึ่งทุกครั้งที่แม่ทำงานข้าพเจ้าจะพาตัวเองไปเล่นตุ๊กตาอยู่บริเวณนั้นเสมอทำให้ข้าพเจ้าไม่รู้สึกละเลยความเอาใจใส่จากแม่เลย จึงเกิดเป็นผลงานชิ้นนี้ที่ทำเอาตุ๊กตาที่แม่คอยเย็บชุดซ่อมแซมให้เป็นสัญลักษณ์แทนตัวข้าพเจ้า และมีการปกคลุมลายปลาสวยงามที่ข้าพเจ้ากับแม่เลี้ยงมาด้วยกันจนถึงปัจจุบัน ซึ่งนำปลาตัวแม่กับปลาตัวลูกเป็นสัญลักษณ์แทนข้าพเจ้ากับแม่

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ การจัดองค์ประกอบของผลงานชิ้นนี้แสดงให้เห็นถึงการเลือกใช้วัตถุเชิงสัญลักษณ์ ได้แก่ ตุ๊กตาและสะดึงปักผ้าเป็นลวดลายปลาสวยงามที่เป็นตัวแม่กับตัวลูก เป็นองค์ประกอบหลักในการถ่ายทอดแนวคิด โดยตุ๊กตาทำหน้าที่เป็นจุดเด่นและเป็นสัญลักษณ์ข้าพเจ้าในวัยเด็ก ลวดลายปลาภายในสะดึงทำหน้าที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก การจัดวางองค์ประกอบเป็นแบบการกระจายน้ำหนักของวัตถุและใช้เส้นโค้งของผ้าและเส้นด้ายนำสายตาสู่จุดศูนย์กลางของเอกภาพ มีการใช้เส้นและน้ำหนักแสงเงาที่นุ่มนวล เพื่อสร้างมิติและบรรยากาศที่แสนอบอุ่น และชวนให้นึกถึงความทรงจำในอดีต อันสอดคล้องกับแนวคิดของผลงานศิลปนิพนธ์อย่างชัดเจน

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ภาพที่ 48 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน : ซ่อมมาลี หมายเลข 3

เทคนิค : ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด : 81 x 61 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

แนวคิดผลงานศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ “ ดั่งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน ” ข้าพเจ้าได้กลับบ้านไปหาแม่หลังจากที่ไม่ได้กลับมาหลายเดือนและการกลับบ้านครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจ และมีความสุขเป็นอย่างมากเพราะการเย็บผ้าของแม่ในครั้งนี้ได้เปลี่ยนเป็นภาพแห่งความสุขจากการเย็บผ้าในฐานะกิจกรรมที่เปี่ยมไปด้วยความหมาย หลังจากที่ผ่านมาแม่เคยนั่งเย็บผ้าด้วยความเหน็ดเหนื่อยจากภาระหน้าที่ในอดีต จึงทำให้ข้าพเจ้ามีความคิดถึงบรรยากาศเก่าๆในความทรงจำที่ได้นั่งมองดูแม่ปักผ้าเช็ดหน้าบนเสดิงให้แก่ข้าพเจ้า ท่านดูมีความสุขกว้างงานเย็บที่มีรายได้เสียอีก ข้าพเจ้าจึงนำเรื่องราวนี้มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานชิ้นนี้สร้างสรรค์ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ ข้าพเจ้าเลือกใช้โทนสีขาว-ดำเป็นหลักเพื่อสอดคล้องกับเรื่องราวในความทรงจำ ควบคู่กับการเน้นน้ำหนักแสงเงาอย่างนุ่มนวล เพื่อสร้างบรรยากาศที่แสนอบอุ่น และแฝงความรู้สึกคิดถึง โดยมีการใช้สีแดงเพียงเล็กน้อยภายในเสดิงเพื่อเน้นจุดที่ต้องการสื่อถึงความรักและความผูกพัน คือการใช้สีแดงกับรูปปักตุ๊กตาที่เป็นสัญลักษณ์แทนตัวข้าพเจ้า ทำให้เกิดความแตกต่างและดึงดูดสายตาได้อย่างชัดเจน องค์ประกอบภาพถูกจัดวางอย่างสมดุลแบบไม่สมมาตร โดยใช้รูปทรงของร่างกาย ผืนผ้า และลวดลายลูกไม้ ประกอบกับเส้นโค้งและรอยพับของผ้าในการนำสายตาเข้าสู่จุดศูนย์กลาง อีกทั้งยังถ่ายทอดพื้นผิวและรายละเอียดอย่างประณีตสะท้อนถึงความละเอียดอ่อนและความเอาใจใส่ ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของบทบาทแม่

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ภาพที่ 49 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชิ้นที่ 4

ชื่อผลงาน : ซ่อมมาลี ครั้งที่ 4

เทคนิค : ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด : 81 x 61 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลงานศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ“ตั้งเส้นด้ายแห่งความผูกพัน” มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์เพื่อถ่ายทอดความรัก ความเสียสละ และความผูกพันระหว่างแม่กับลูก ผ่านอาชีพช่างเย็บผ้าซึ่งเป็นสื่อกลางของความรักและความเอาใจใส่ของแม่ ข้าพเจ้าจึงนำความทรงจำในวัยเด็กที่เติบโตท่ามกลางบรรยากาศของการเย็บผ้ามาเป็นแรงบันดาลใจ เพื่อสะท้อนคุณค่าทางจิตใจ ความอบอุ่นในครอบครัว และความรู้สึกซาบซึ้งที่มีต่อแม่ อันเป็นรากฐานสำคัญที่หล่อหลอมตัวตนมาจนถึงปัจจุบัน ผลงานแสดงออกถึงความคิดถึง ความประทับใจ และความกตัญญูต่อแม่ ผ่านการรำลึกถึงช่วงเวลาที่ใช้ร่างกายและความตั้งใจในการดูแลลูก แม่จะอยู่ภายใต้ข้อจำกัดของชีวิต ความรู้สึกเหล่านี้ถูกถ่ายทอดออกมาในลักษณะอ่อนโยน ละเอียดย้อน และแฝงไปด้วยความอบอุ่น

การสื่อสารความหมายเชิงสัญลักษณ์ในผลงานมีบทบาทสำคัญ โดยใช้อุปกรณ์เย็บผ้าและกระบวนการเย็บผ้าเป็นตัวแทนของความสัมพันธ์ เช่น เข็มและด้ายแทนสายใยความผูกพัน สะดุดแทนพื้นที่ของความทรงจำ ขณะที่ผ้าลูกไม้และสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ สื่อถึงช่วงเวลาและประสบการณ์ในอดีต องค์ประกอบทั้งหมดจึงร่วมกันถ่ายทอดเรื่องราวส่วนตัวให้กลายเป็นสัญลักษณ์ที่สะท้อนความรักของแม่ได้อย่างลึกซึ้ง

บรรณานุกรม

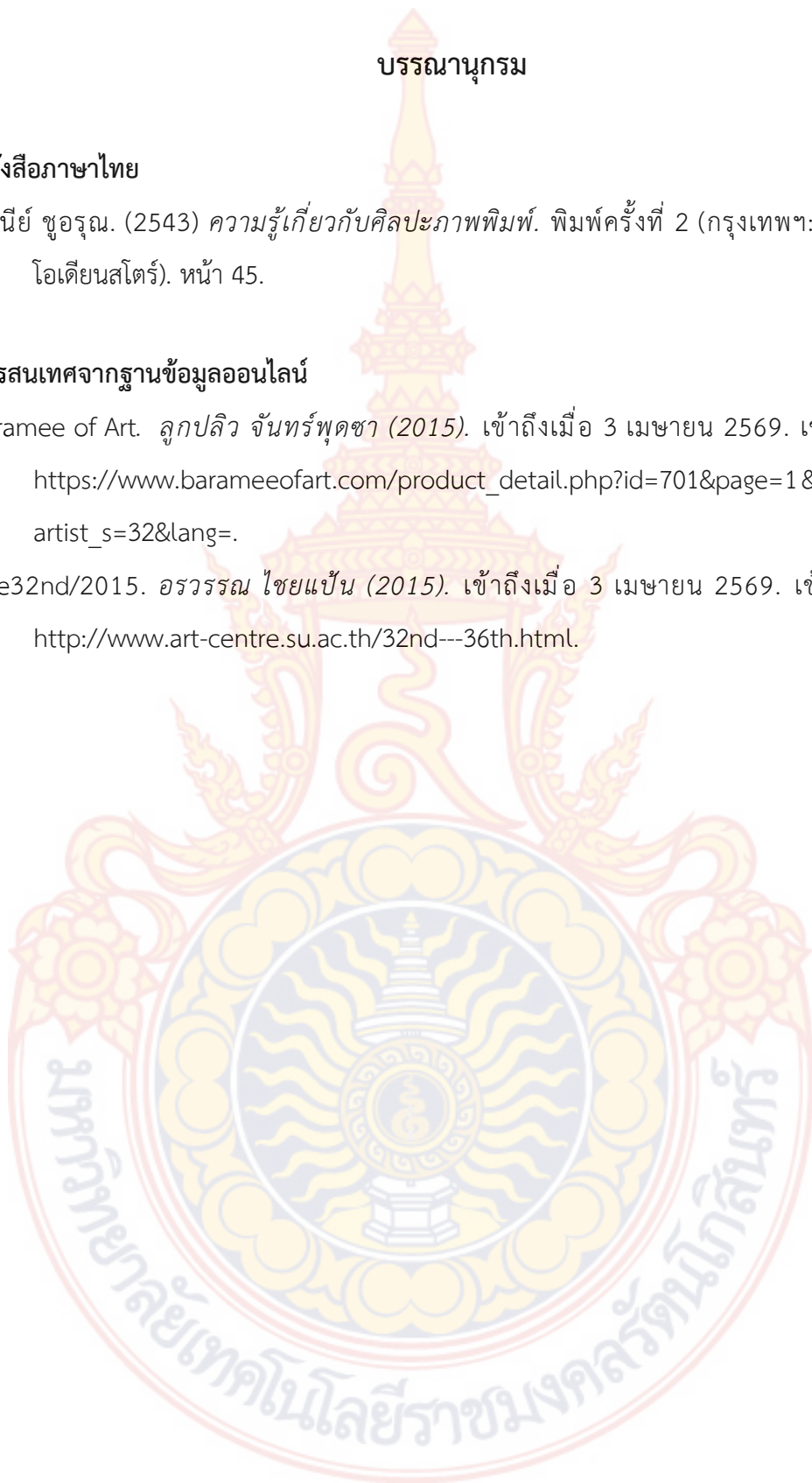
หนังสือภาษาไทย

อัศนีย์ ชูอรุณ. (2543) *ความรู้เกี่ยวกับศิลปะภาพพิมพ์*. พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์). หน้า 45.

สารสนเทศจากฐานข้อมูลออนไลน์

Baramee of Art. *ลูกปลิว จันทร์พุดชา (2015)*. เข้าถึงเมื่อ 3 เมษายน 2569. เข้าถึงได้จาก https://www.barameeofart.com/product_detail.php?id=701&page=1&event_s=&artist_s=32&lang=.

The32nd/2015. *อรรรรณ ไชยแป้น (2015)*. เข้าถึงเมื่อ 3 เมษายน 2569. เข้าถึงได้จาก <http://www.art-centre.su.ac.th/32nd---36th.html>.

ภาคผนวก

ข้อมูลการจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์

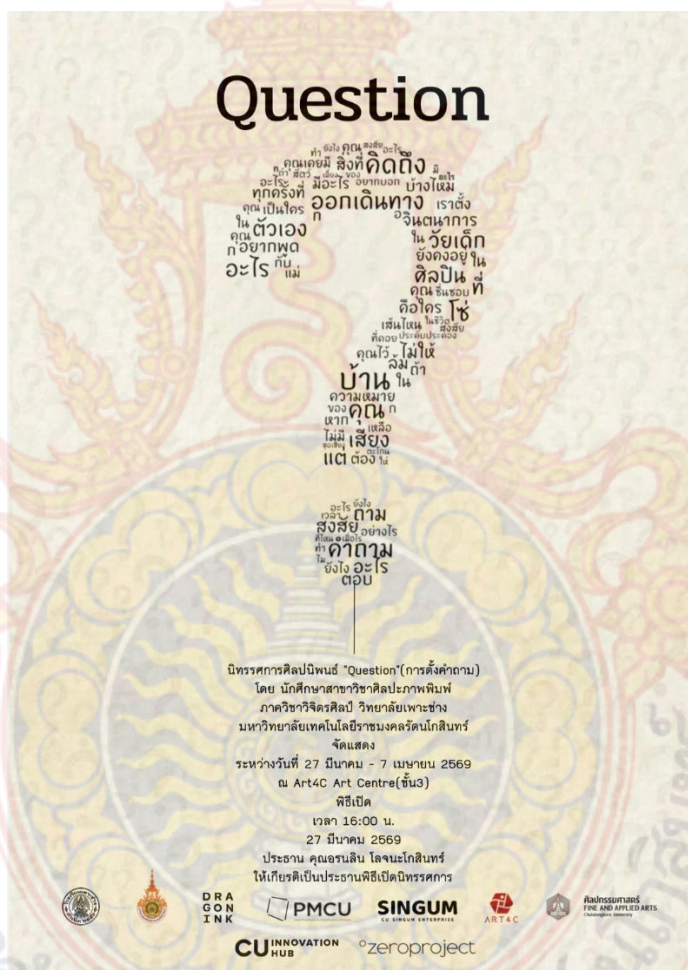
นิทรรศการศิลปนิพนธ์ Question (การตั้งคำถาม)

โดยนักศึกษาศาสาศิลปะภาพพิมพ์

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

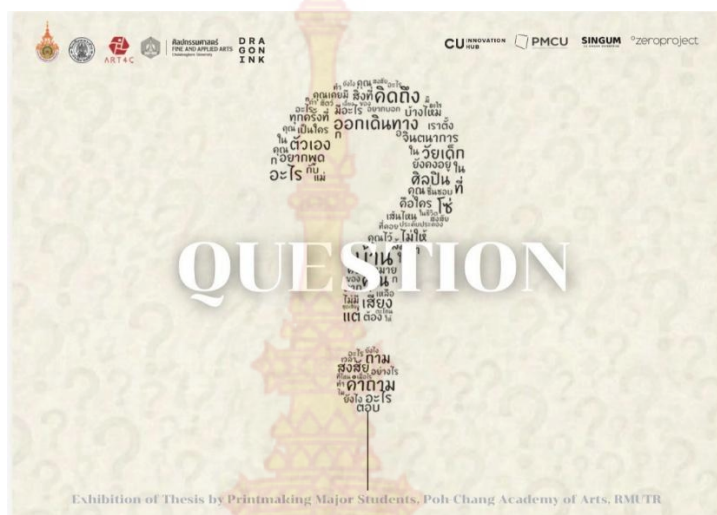
เริ่มตั้งแต่ 27 มีนาคม – 7 เมษายน 2569

ณ Art4c Centre (ชั้น3)

ภาพที่ 50 โปสเตอร์นิทรรศการศิลปนิพนธ์ ตอน Question (การตั้งคำถาม)

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 51 ปกสูจิบัตรนิทรรศการศิลปะปนิพนธ์ Question (การตั้งคำถาม)

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 52 บัตรเชิญนิทรรศการศิลปะนิพนธ์ Question (การตั้งคำถาม)

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 53 ภาพถ่ายกับอาจารย์ที่ปรึกษา

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 54 ภาพถ่ายบรรยากาศงาน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 55 ภาพถ่ายบรรยากาศงาน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 56 ภาพถ่ายบรรยากาศงาน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ-นามสกุล : นางสาววัชลี หน่ายโย
- วัน เดือน ปี เกิด : 9 กันยายน พ.ศ. 2545
- ที่อยู่ปัจจุบัน : 9/172 หมู่6 ซอยเชื่อมสัมพันธ์23 ถนนเชื่อมสัมพันธ์ แขวงโคกแฝด เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร10530
- ประวัติการศึกษา : ปี พ.ศ. 2552-2557 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านลำต้นกล้วย
- : ปี พ.ศ. 2558-2563 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมาเรียลัย
- : ปี พ.ศ. 2564 ระดับชั้นปริญญาตรีสาขาศิลปภาพพิมพ์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
- ประวัติการแสดงผลงาน : นิทรรศการ “ดิน เปื้อน หมึก” ตอน IM-PRINT (การตั้งคำถาม) ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน
- : นิทรรศการศิลปกรรมเชิดชูเกียรติผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรลุ วิริยาภรณ์ ประภาส
- : นิทรรศการศิลปนิพนธ์ ตอน Question (การตั้งคำถาม) ณ Art4C Art Center